

curam & aviditatem rerum terrenarum animabus nostris solet immittere. Quæ cæcitas eo insignior est, quod ne *Nihil ex pulvisculum quidem ex omnibus illis mundo pecuniarum acervis in regnum coele- asportamus.* ste possumus asportare: quippe cujus via tam angusta est, ut omnia terrena corporisq; adeo ipsius exuvias animæ abstringat. *Angusta est via, quæ ducit ad cælum, & pauci sunt qui inveniunt eam;* inquit Servator Matth. 7. Sicut agricola in area triticum à palea separat: ita mors fidelium animarum bonum semine à paleis rerum mundanarum liberat; neque enim revera aliud illæ sunt, quàm paleæ à vento hinc inde translate Pf. 1. Itaq; fac illud ex animo tuo nunquam excidat quod supra ex B. Paulo adducebamus: *Quæ secundum Deum tristitia est, pœnitentiam in salutem stabilem operatur; seculi autem tristitia mortem operatur.*

CAPUT XXI.

QUIS SIT VERUS CULTUS
divinus.

Lev. 10. *Filij Aaron offerebant Domino ignem alienum, egressusque ignis à Domino devoravit eos.*